

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobců: **a) O. K., b) nezl. Ol. K.**, zastoupených opatrovníkem SOZE – Sdružením občanů zabývajících se emigranty, se sídlem Mostecká 5, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2012, č. j. OAM-338/ZA-ZA06-PA03-2011, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 10. 2012, č. j. 32 Az 11/2012 - 21,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 21. 3. 2012, č. j. OAM-338/ZA-ZA06-PA03-2011, žalovaný rozhodl, že se žalobcům neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Toto rozhodnutí žalobci napadli žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové. Krajský soud však jejich žalobu usnesením ze dne 1. 10. 2012, č. j. 32 Az 11/2012 - 21, odmítl, a to z důvodu, že žalobci ve lhůtě neodstranili její vady, respektive ji řádně nedoplňli a neupřesnili, jak byli vyzváni usnesením krajského soudu ze dne 17. 5. 2012, č. j. 32 Az 11/2012 - 12. Proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby si nyní žalobci (dále jen „stěžovatelé“) podali kasační stížnost.

[3] Ve své kasační stížnosti ze dne 14. 11. 2012 stěžovatelé uvedli, že pobývají na adrese N. 1837/13, P., zároveň si však zvolili adresu pro doručování Š. 557/14, P. 2. Na tuto adresu pro doručování pak Nejvyšší správní soud stěžovatelům zaslal informaci o probíhajícím řízení, včetně poučení ve smyslu § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“); písemnost se ovšem doručit nepodařilo a jako nedoručená byla vrácena soudu. Nejvyšší správní soud se tedy zmíněnou písemnost pokusil doručit na adresu pobytu stěžovatelů, již sdělili ve své kasační stížnosti, ovšem i z této adresy mu byla písemnost vrácena jako nedoručená.

[4] Z elektronické databáze Ministerstva vnitra Nejvyšší správní soud dne 21. 12. 2012 zjistil, že stěžovatelé dne 6. 11. 2012 odešli z Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí; přičemž ke dni 14. 11. 2012 je v evidenci záznam o jejich pobytu na adrese N. 1837/13, P. 10 (do dne 12. 11. 2013). Z uvedené databáze dále Nejvyšší správní soud zjistil, že se stěžovatelé ode dne 24. 11. 2011 do dne 6. 11. 2012 fakticky v pobytovém středisku nezdržovali, jelikož pobývali na propustky mimo něj, dle poznámky v databázi na adrese Š. 557/14, P. 2.

[5] Nejvyšší správní soud se dále obrátil s dotazy ohledně posledního známého místa pobytu stěžovatelů na žalovaného a na Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie. V odpovědi na dotaz však žalovaný ani Policie ČR zdejšímu soudu nesdělili žádnou jinou adresu odlišnou od výše uvedených.

[6] Vzhledem ke zjištěným skutečnostem, tedy proto, že pobyt stěžovatelů není znám, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 1. 2013, č. j. 6 Azs 36/2012 - 39, stěžovatelům ustanovil opatrovníka.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 odst. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

[8] Z výše uvedeného vyplývá, že Nejvyšší správní soud vyvinul veškeré možné úsilí a využil všechny jemu dostupné možnosti, aby zjistil místo pobytu stěžovatelů, avšak jeho pátrání bylo bezvýsledné a pobyt stěžovatelů zůstal zcela neznámý (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 - 58, publ. pod č. 707/2005 Sb. NSS). S ohledem na naplnění podmínek § 33 písm. b) zákona o azylu tak Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než řízení o kasační stížnosti zastavit podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu